

представляє

Чоловічі розваги та їх наслідки

— Наступної суботи ми з Микитою влаштовуємо чоловічий день на природі, — почав за вечерию Анатолій, — пойде ще кум із синами. Виберемося на берег річки, подихаємо повітрям, відпочинемо від жіночого товариства...

— І що ви будете там робити? — заздрісно спітала Наталка.

— У нас запланована ціла купа суто чоловічих розваг.

— Можу собі уявити, — гмікнула Надія.

Анатолій, нібіто не помітивши скептичного зауваження дружини, продовжував:

— Риболовля, футбол, ніч у наметі, шашлики...

— І мені би хотілося з вами, — замріяно сказала маленька Даринка.

— Тобі ще треба підрости, — почав було батько...

— Ага, і стати хлопчиком, — сердито перебила його Наталка.

Увесь вечір п'ятниці тривали збори. Надія, яка пообіцяла собі не втручатися, лише посміхалась, дивлячись на гору «вкрай необхідних» речей посеред кімнати. Намет, спальні мішки, надувний матрац, ракетки для бадмінтону, два м'ячі, теплі речі, шампури, складаний стільчик, вудка, спінінг, гумові чоботи... Здавалося, що хлопці переїздять до лісу назавжди. Коли Анатолій приніс до кімнати дві вкриті товстим шаром пилу гантелі, Надія не витримала і порушила обіцянку:

— А це тобі навіщо?! Раків ловити?

— Нічого ти не розумієш, жінко! Це зранку зарядку робити, все одно ж машиною їдемо, не в руках нести.

— Отож, легковою машинкою! А тут потрібна вантажівка.

— Та й справді, — змушений був погодитися Анатолій, оглядаючи купу речей. — Доведеться нам, Микито, обійтися без гантелей. А це що? — здивовано запитав він, побачивши дві лялькові ноги, що стирчали з одного чобота.

— Не хвилюйся, татку, це Кен, а не Барбі. Він хлопчик, йому з вами можна, — сказала Даринка.

— Звучить цілком логічно, — промовила Надія у відповідь на запитаній погляд Анатолія та вийшла з кімнати, ледве стримуючи сміх.

Проте зовсім не до сміху було Надії у неділю, коли хлопці повернулися додому. Анатолій мав кепський вигляд і замість того, щоб захоплено розповідати про «подвиги», поскаржився дружині:

— Мабуть, у мене разом із сечею пішов пісок. Дуже боляче...

— Давай я вгадаю, — зітхнула Надія. — Учора ти з'їв забагато шашликів, так? Потім випив пива, яке має сечогінний ефект, а зранку зробив зарядку?

— Це був футбол, — віправив маму Микита. — Але ж до чого це? Я теж грав, проте в мене нічого не болить.

— В тебе просто немає піску в нирках, а у нашого тата, здається, є.

— І що ж мені тепер робити? — спітав Анатолій.

— Для початку відвідати лікаря.

Візит до уролога, аналіз сечі та ультразвукове дослідження підтвердили підозри Надії. Проте, побачивши остаточний діагноз та рецепт на препарат Блемарен, вона поспішила заспокоїти чоловіка:

— У тебе знайшли невеликий уратний конкремент, який з часом може повністю розчинитися завдяки Блемарену. Пам'ятаєш, як добре цей препарат нещодавно допоміг нашій бусі Вірі? Активні речовини Блемарену — лимонна кислота та її солі, а саме цитрати натрію і калію. Завдяки їхній дії лужність сечі підтримується в таких межах, що препарат сприяє розчиненню існуючих каменів та запобігає утворенню нових. Едине, що тобі знадобиться, — це терпіння. Препарат треба приймати досить тривалий час.

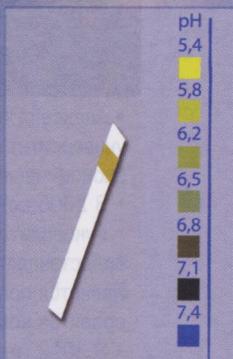
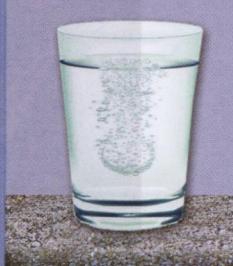
— Ну, з цим у мене не дуже...

— Ти впораєшся, адже приймати Блемарен легко. Він має зручну лікарську форму — розчинні шипучі таблетки з лимонним смаком. До того ж для контролю лікування в кожній упаковці є спеціальні тестові смужки, щоб було зручно слідкувати за виправленим лужністю сечі. І взагалі, як вважаєш, що краще: місяць з Блемареном чи оперативне втручання?

— Вибір очевидний. Розпочну приймати препарат вже сьогодні. Адже наступного місяця ми знову збиралися влаштувати поїздку на природу.

— Сподіваюся, цього разу з дівчатами?

Далі буде

esparma®